

I
I E-su dulcis memó-ri-a, Dans ve-ra cordis gáudi-a: Sed
 super mel et óm-ni-a, Eius dulcis præsénti-a. 2. Nil cánitur
 su-á-vi-us, Nil au-dítur iucúndi-us, Nil co-gi-tátur dúl-ci-us,
 Quam Iesus De-i Fí-li-us. 3. Iesu, spes pæ-ni-tén-tibus, Quam
 pi-us es peténti-bus! Quam bonus te quærén-ti-bus! Sed quid
 in-ve-nién-tibus? 4. Nec lingua valet dí-cere, Nec lít-te-ra
 exprí-me-re, Expértus potest créde-re, Quid sit Iesum di-lí-
 gere. 5. Sis, Ie-su, nostrum gáudium, Qui es futúrum præmium
 Sit nostra in te glóri-a, Per cuncta semper sæcu-la. A-men.

AD II VESPERAS DOMINICA HEBDOMADÆ II PER ANNUM

SECUNDUM ANTIPHONALE ROMANUM II

INTRODUCTIO

D E-us, in adiu-tórium meum inténde. **R.** Dómine, ad
 ad-iuvándum me fes-tí-na. Glóri-a Patri, et Fí-li-o, et Spirítu-i
 Sancto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la
 sæcu-la sæcu-lórum. A-men. Al-le-lú-ia.

HYMNUS

VIII

O lux, be-á-ta Trínitas, * et princi-pális U-nitas, iam sol
 re-cédit íg-neus: in-fúnde lumen córdibus. 2. Te mane laudum
 cármine, te depre-cémur véspe-re; te nostra supplex gló-ri-a
 per cuncta laudet sácula. 3. Christum ro-gámus et Patrem,
 Christi Patrísque Spíritum; u-num potens per óm-ni-a,
 fo-ve precántes, Trínitas. A-men.

ANTIPHONA 1

VIII g

I U-rávit Dóminus * et non pæ-ni-té-bit e-um : Tu es sa-cérdos
 in æ-térnum.

PSALMUS 109

Dixit Dóminus Dó-mino me- o: * «Sede a *dextris* me- is,
 donec ponam inimícos tuos *
 scabéllum pedum tuórum».
 Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion: *
 domináre in médio inimicórum tuórum.

Svatého Ducha! Kyri-e-leison! 3. Pomoci tvé žádámy, smiluj se nad
 námi; utěš smutné, otžeň vše zlé, svatý Václave! Kyri-e-leison!
 4. Mari-a, Matko žádúcie, tys Královna všemohúcie, prosíš za ny,
 za křesťany, svého Syna! Kriste-leison! 5. Ty jsi dědic české země,
 rač pomnieti na své plémě, nedajž zahynúti nám i bu-dúcím,
 svatý Václave! Kriste-leison!

H^c Ospo-di-ne, pomi-luj ny! * Jezu Kriste, pomiluj ny! Ty,
 Spase všeho mira, spasiž ny; i uslyš, Hospodi-ne hlasy naše!
 Daj nám všem, Hospodi-ne, žizň a mír v zemi! Krleš! Krleš! Krleš!

Sancto. **R.** Magnus Dóminus

ANTIPHONA BEATÆ MARIE VIRGINIS

V
S Alve Re-gí-na, * mater mi-se-ricórdi-æ: Vi-ta dulcé- do, et
spes nostra, salve. Ad te clamámus, éxsules fí-li-i Hevæ. Ad te
suspirámus, geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. E-ia er-go,
advocáta nostra, illos tuos misericórdes ó-culos ad nos convérte.
Et Iesum, benedíctum fructum ventris tu-i, nobis post hoc exsí-lium
ostende. O clemens: O pi-a: O dulcis Virgo Marí-a.

S va-tý Václave, vévodo české země, kněže náš, pros za ny
Boha, Svatého Ducha! Kyri-e-lei-son! 2. Nebeský jest dvorstvo
krásné, blazě tomu, ktož tam pójde, v život věčný, oheň jasný

Tecum principátus in die virtútis tuæ, †
in splendóribus **sanctis**, *
ex útero ante lucíferum **genui** te.
Iurávit Dóminus et non pænitébit eum: *
«Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem *Melchisedech*».
Dóminus a dextris **tuis**, *
conquassábit in die iræ *suæ* **reges**.
De torrén-te in via **bibet**, *
proptérea exaltábit **caput**.
Glória Patri, et **Fílio**, *
et Spirítui **Sancto**.
Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, *
et in sácula sáculórum. **Amen**.

per. ANTIPHONA 2
N OS qui ví-vimus, * be-ne-dícimus Dómi-no.

PSALMUS 113. B
Non nobis, Dómine, non nobis, † sed nómini *tu-o* da glóri-am *
super mi-se-ri-cór-di-a tu-a et ve-ri-tá-te **tu-a**.

Quare *dicent* **gentes**: *
Ubi est Deus **eórum**?
Deus autem *noster* in **cáelo**, *
ómnia, quæcúmque vóluit, **fecit**.
Simulácula géntium **argéntum et aurum**, *
ópera mánuum **hóminum**.
Os habent *et non loquéntur*, *
óculos habent et non **vidébunt**.
Aures habent *et non áudient*, *
nares habent et non **odorábunt**.
Mánus habent et non **palpábunt**, †
pedes habent et *non ambulábunt*; *
non clamábunt in gútture **suo**.
Símiles illis erunt, qui *fáciunt* **ea**, *
et omnes, qui confídunt *in eis*.

Dómus Israel *sperávit in Dómino*: *
 adiutórium eórum et scutum *eórum* est.
 Dómus Áaron *sperávit in Dómino*: *
 adiutórium eórum et scutum *eórum* est.
 Qui timent Dóminum, *speravérunt in Dómino*: *
 adiutórium eórum et scutum *eórum* est.
 Dóminus memor fuit nostri et benedícet nobis †
 benedícet *dómui* Israel, *
 benedícet *dómui* Áaron,
 benedícet ómnibus, *qui timent Dóminum*, *
 pusíllis cum *maióribus*.
 Adíciat *Dóminus* super vos, *
 super vos et super *filios véstros*.
 Benedícti vos a *Dómino*, *
 qui fécit *cælum et térram*.
 Cæli, *cæli sunt Dómino*, *
 terram autem dedit *filiiis hóminum*.
 Non mórtui laudábunt te, *Dómine*, *
 neque omnes, qui descéndunt in *siléntium*,
 sed nos, qui vívimus, *benedícimus Dómino* *
 ex hoc nunc et usque *in sǽculum*.
 Glória *Patri et Fílio*, *
 et *Spirítui Sancto*.
 Sicut erat in *princípio et nunc, et semper*, *
 et in *sǽcula sǽculórum. Amen.*

CANTICUM

Cf. Ap 19, 1-2, 5-7

S Alus et glóri-a et virtus De-o nostro, *R.* Alle-lú-ia. *V.* Quia
 vera et iusta iu-dí-ci-a ei-us, *R.* Al-le-lú-ia, al-le-lú-ia. *V.* Laudem
 dí-ci-te De-o nostro, omnes servi e-ius, *R.* Alle-lú-ia. *V.* Et qui
 tímétis eum, pusíl-li et magni, *R.* Alle-lú-ia, al-le-lú-ia. *V.* Quoniam

regnávit Dóminus, Deus noster *omnípotens*, *R.* Alle-lú-ia. *V.* Gaude-
 ámus et exsultémus et demus glóriam e-i, *R.* Alle-lú-ia, al-le-
 lú-ia. *V.* Quia *venérunt núpti-æ Agni*, *R.* Alle-lú-ia. *V.* Et uxor
 e-ius preparávit se, *R.* Alle-lú-ia, al-le-lú-ia. *V.* Glori-a Patri, et
 Fi-li-o, *R.* Alle-lú-ia. *V.* et *Spirítu-i Sancto*, *R.* Alle-lú-ia, al-le-lú-ia.
V. Sicut e-rat in *princí-pi-o*, et nunc et sem-per, *R.* Alle-lú-ia. *V.* et in
 sǽcu-la sǽcu-lórum. Amen. *R.* Alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

RESPONSORIUM BREVE

VI
M Agnus Dóminus noster, * et magna vir-tus e-ius.
R. Magnus Dóminus *V.* Et sa-pi-en-ti-æ e-ius non est nú-merus.
R. et magna vir-tus e-ius. *V.* Glori-a Pat-ri, et Fi-li-o, et *Spirítu-i*